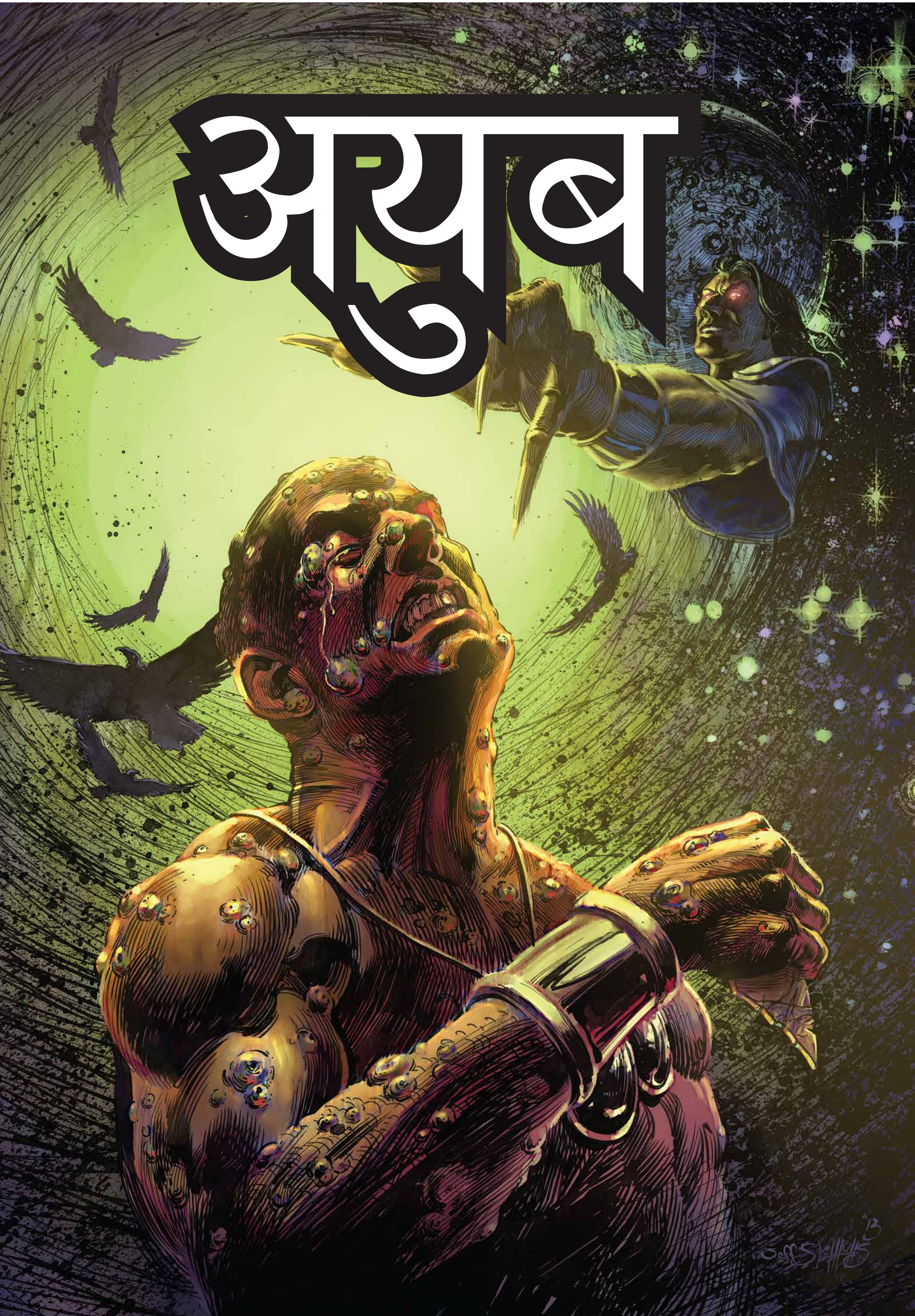

आराध

उम भन्ने देख ।

अयूब र उनको
परिवारको वासस्थान

सातजना छोराहरू र ती छोरीहरूका पिता अयूब पूर्वका सबै
ठाउँहरूमा उनको विशाल सम्पत्तिको लागि मात्रै होइन--

--तर् उनको भक्तिका लागि समेत प्रख्यात थिए जुन उनले
परमेश्वर, परिवार, साथीभाइ र इष्टमित्रप्रति देखाएका थिए ।

यो मेरो प्याला
मैले हाम्रो मेजमानको
लागि उठाउँ छु !

अयूब ! उहाँ जस्तै हुने
चाहना छ मेरो अनि मलाई
आज्ञा छ, मेरा
छोराछोरीहरूले पनि त्यस्तै
चाहना राख्नेछन् ।

मुलिपज, मेरा पुराना
मित्र ! तपाईं अत्यन्त
दयालु हुनुहुन्छ !

म दयालु ?
तपाईंले हामीलाई
दिएको भोजलाई
हेनुहोस् त !

वाह, तपाईं मेरा
मित्र हुनुहुन्छ !

त्यो भन्दा बढी त
होइन, तपाईंहरू चाहिँ मेरो
परिवार जस्तै हुनुहुन्छ !

सबै ठाउँबाट उनका धनिष्ठ
साथीहरू आएका छन्...

उनी हामीलाई "परिवार" भन्छन् ! सौच्यै म उहाँको परिवार भएको भए कति राम्रो हुन्थ्यो ।

किनकि आफ्नो परिवारलाई अयूबले जस्तै अरु कसैले माया गर्दैनन् ।

यतिपज, तेमानबाट आएका हुन्, जुन बुद्धिका लागि प्रख्यात छ ।

हो, आफ्नो परिवारलाई माया गर्ने व्यक्ति तर उनी बुद्धिप्रेमी पनि हुन् !

अयूब ! यत्रो सम्पत्ति र परिवार हासिल गर्ने योग्यको कामतपाईंले के गर्नुभयो, मलाई थाहा छैन--तर, मलाई भन्नुहोस् है, ताकि म पनि त्यही गर्नसक्छु !

अयूब एक उदार, विस्वासयोग्य र धर्मी मानिस !

अयूब नम्र भएको ठीकै भयो नत्र यो सबै प्रशंसाले उनको नाक फुल्ने थियो ।

बिल्दाद झूहाती हुन् । अब्राहामका पुत्र झूहाका वंश । उनी पूर्वको मरुभूमि अरेबियाबाट आएका ।

सोपनर नामाती हुन् । नामाह नगरको सिमानाबाट आएका ।

यतिहु बुजी हुन् । अयूबको नजीकका सबै साथीहरूमध्ये उनी सबैभन्दा कान्छा । उनको नाउँको अर्थ हो, "मेरा परमेश्वर उहाँ हुनुहुन्छ" ।

बुबा ?

म अहिले जान लागेको ।
ओमारले अर्को भोजको पनि
आयोजना गरेका छन् ।

मेरा
छोराछोरीहरू एक
अर्काको सँगतिमा
रमायुको मलाई
एकदम मनपर्छ ।

जानै लागेको
र ?

आदरपूर्ण व्यवहार गर्ने
कुरा याद राख्नु है ! तिम्मा
भाइ र बहिनीहरूलाई
पनि सम्झनु --

हुन्छ,
बुबा !

तिमीलाई पुन्याइदिन
मैले सेतलाई अहाएको
छु । ऊ त्यहीँ बस्नेछ र
भोलि बिहान तिमीलाई
लिप्छ आउनेछ ।

सबैलाई हाम्रो
माया दिनु !

बुबा, हजुरले हाम्रो लागि
गर्नुभएको सबै कुराको निमित्त
हामी हजुरलाई आदर गर्छौ --
हजुरको वा परमेश्वरको नाउँलाई
अनादर गर्ने कुनै पनि कुरा हामी
गर्नेछैनौ ! म प्रतिज्ञा गर्छु !

भोलि बिहानै ।

अयूबले आफूले
भनेअनुसार गरे ।

जसरी उनले सधैं
गर्ने ।

हे परमप्रभु, मेरा
छोराछोरीहरूको तर्फबाट
मतपाईं कहाँ आयुको छु ।

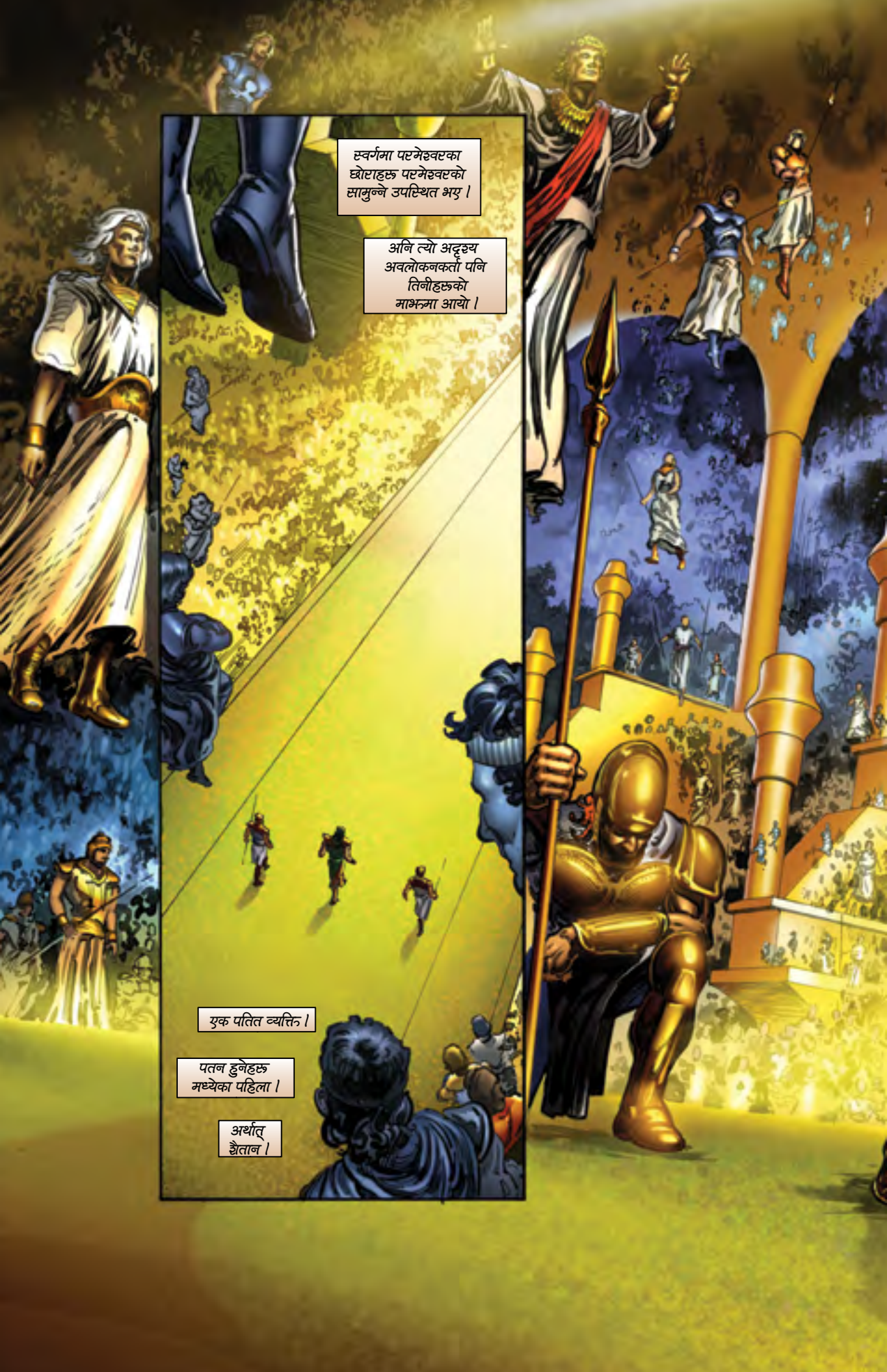
तपाईंले उनीहरूको
साथ मलाई स्वागत
गर्नुभयो --

--यदि तिनीहरूले
आफ्नो मनमातपाईंलाई
सरापेका भए यो भेटौंलाई
ग्रहण गरिदिनुहोस् !

परमेश्वरले उनका कार्यहरूलाई
अवलोकन गर्नुभएको घर भनी
अयूबलाई थाहा थियो ।

तए अरु कसैले पनि उनलाई अवलोकन
गरिरहेका थिए भनी उनलाई थाहा थिएन ।

स्वर्गमा परमेश्वरका
घोराहरू परमेश्वरको
सामुन्ने उपस्थित भए ।

अनि त्यो अद्भुत
अवलोकनकर्ता पनि
तिनीहरूको
माझमा आयो ।

एक पतित व्यक्ति ।

पतन हुनेहरू
मध्येका पहिला ।

अर्थात्
शैतान ।

तँ कहाँबाट
आइस् ?

पृथ्वीका
मानिसहरूले
थियुँ म ।

तपाईंले अति धेरै
माया गर्ने ती
जनावरहरूलाई अवलोकन
गर्दै चारैतिर घुमफिर्न
गर्दै आयुको ।

हो, तँ त्यस्तै
गर्छस् ।

के तैले मेरो दास भयूबलाई देखिस् ?

अँ, देखेको छु !

त्यो जस्तो पृथ्वीमा अरु कोही पनि छैन । त्यसले मेरो भय मान्छ, दुष्टतालाई घृणा गर्छ, धार्मिकतालाई प्रेम गर्छ ।

अँ, हो !

तर त्यसले तपाईंको भय किन नमानोस् त ?

तपाईंले त्यसलाई सुरक्षा दिनुभएको छ ! तपाईंले त्यसलाई आश्रित दिनुभएको छ !

त्यसको सुन्दर घर छ, त्यससित प्रशस्त बगाल छ अनि त्यसको स्वस्थ र ठूलो परिवार पनि छ ।

तर... ती सबै

खोसिदिनुहोस् त, त्यसले तपाईंलाई सराप्नेछ ।

त्यसोसित भएका सबै कुराहरू खोस्न मलाई अनुमति दिनेस् ! अनि तपाईंले देख्नुहुनेछ ।

त्योसित भएका कुराहरू खोस्न म तलाई अनुमति दिन्छु तर तैले त्यसलाई छुन चाहिँ पाउनेछैनस् ।

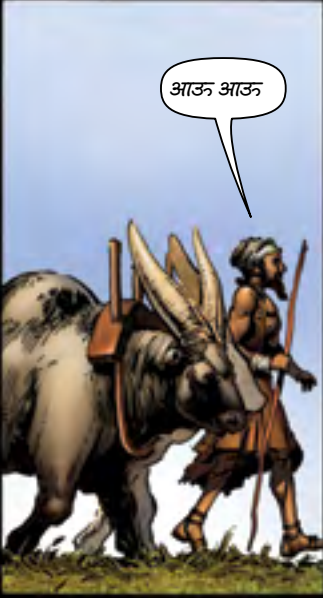
म त्यसको शरीरलाई छुने छैन...

अनि त्यो दोष लगाउने परमप्रभुको उपस्थितिबाट गइहाल्थ्यो ।

अयूबको खेतमा ।

आऊ आऊ

के हो
त्यो ?

थम् थम्

भाग !!!

पहाडी इलाकामा भएको अयूबको खेतको किनारमा
जहाँ उनका बगलहरू चरिरेका थिए ।

के को गन्ध
आइरेको
हो ?

सबैजना !

भाग !

त्यहाँ....

अयूबका ऊँटहल्लाका
ताँती !

के तिमीले
त्यो आवाज
सुन्यौ ?

त्यो त्यहाँबाट
आइरहेको छ, तर
त्यो के थियो ?

कल्दीहल्ला !

यो त
धावा हो !

तिनीहल्ला चारैतिर
छन् !

हामी घेरियुका छौं !

अयूबका नेठा छोरा
ओमेरको घर ।

इसससस

मेरो टेबुलमा मसँग
खानको लागि सहभागी
भइदिनु भयोकोमा
धन्यवाद !

हामी फेरि
चाँडै भेट्नेछौं !

अब, तपाईंले
बलिदान चढाउँदै
देखेको आन बिहान
मैले देखें !

परमेश्वर प्रतिको
तपाईंको भक्ति
अतुलनीय छ !

तपाईंले
देखाउनुभएको
उदाहरणलाई मैले
हृदयमा राखेको
छु !

धन्यवाद,
यलिहू !

मैले पनि
आफ्नो
हृदयमा
राखेको छु !

मेरी प्यारी
श्रीमती, तिमिले
चाप्लुसी
गरेकी हो !

चाप्लुसी ?
कदापि होइन !

अब, यो नगरमा
लोहारले बेच्दै
गरेको त्यो सुनैलो
थाल म पाउन
सक्छु ?

सायद... अलि
बढी चाप्लुसी
गरेपछि !

मालिक !
मालिक !

तपाईंका छोराहरू र छोरीहरू
तपाईंको जेठा छोराको घरमा उत्सव
मनाइरहेका थियु....

मलाई त्यो थाहा छ !
तिमी चाहिँ के भन्न आयौ
त हामीलाई ?

मालिक, युउटा
ठूलो ठुली चल्थो...
अनि त्यसले घरलाई
बेस्सरी हिर्कायो...

त्यो गर्त्याम्मे ढल्यो...
हामीले भग्नावशेष हटाएर
तिनीहरूलाई खोज्यौ र
तिनीहरूलाई भेटायौ तप
तिनीहरू सबै....सबै ।

नाई, नाई,
यो हुन सक्तैन!

यो सम्भव
हुनसक्तैन !!!
अहँ !!!
नाई !!!

मेरा
नानीहरू....
मेरा
छोराछोरीहरू...

नाई !!! नाई !!!
नाई !!! नाई !!!
नाई !!! नाई !!!

केही दिनहरू पछि ...

मेरी आमाको
गर्भबाट म नाझै
आएँ !

ए म नाझै
चिहानमा जान्छु !

परमप्रभुले
मलाई प्रशस्त
दिनुभएको
थियो !

अब, उहाँले नै सबै
लिइए जानुभयो !!!

प्रभु, तपाईंको
नाउँ धन्यको होस् !

मलाई थाहा
छैन कि तपाईंले
यो कसरी हुन
दिनु भयो !

मैले तपाईंसँग
माग्नसक्ने कुरा
भनेको शक्ति ए
शान्तवना हो...

बन्ध
गरिदेओ !

फेरि पनि, त्यो दिन आइपुग्यो जब परमेश्वरका छोराहरूले आफैँलाई परमप्रभुको सामु उपस्थित गराए ।

र फेरि, त्यो पतित भएको स्वर्गदूत पनि त्यहाँ आयो ।

मेरो दास जस्तै
अरु कोही छ भनेर मैले
तैलाई भनेकै थिएँ नि ।

त्यो मेरो विरुद्धमा
उठोस् भनी तैले
भरमग्दुर कोखिस गहिस्
तर त्यो दोषरहित
खडा भयो ।

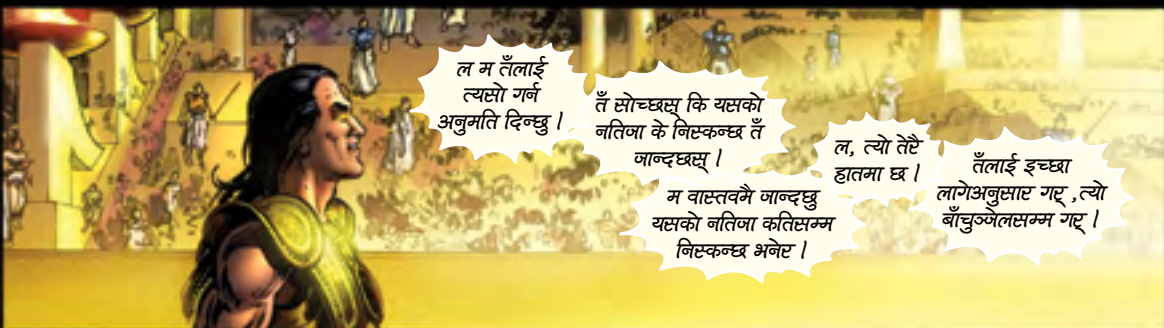
वास्तवमा,
युद्ध कालमा
मात्र त हो नि !

मैले उसलाई छुने
अनुमति तपाईं बाट
पाइनेँ नि !

तर उसको जीवनको
बारेमा चाहिँ के नि ?
युद्ध मानिसले आफ्नो
जीवनका लागि नै पनि गर्न
तयार हुन्छ !

यदि त्यसको शरीर र
हड्डीलाई छोएर कष्ट
दिइयो भने त्यसले
तपाईंलाई सराग्नेछ !

ल म तैलाई
त्यसो गर्न
अनुमति दिन्छु ।

तै सोच्छस् कि यसको
नतिजा के निस्कन्छ तै
जान्दछस् ।

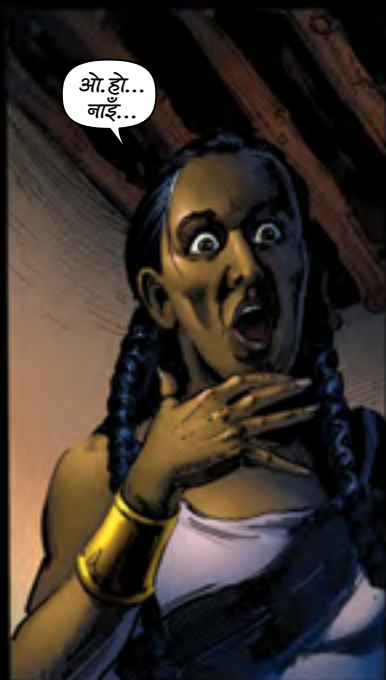
म वास्तवमै जान्दछु
यसको नतिजा कतिसम्म
निस्कन्छ भनेर ।

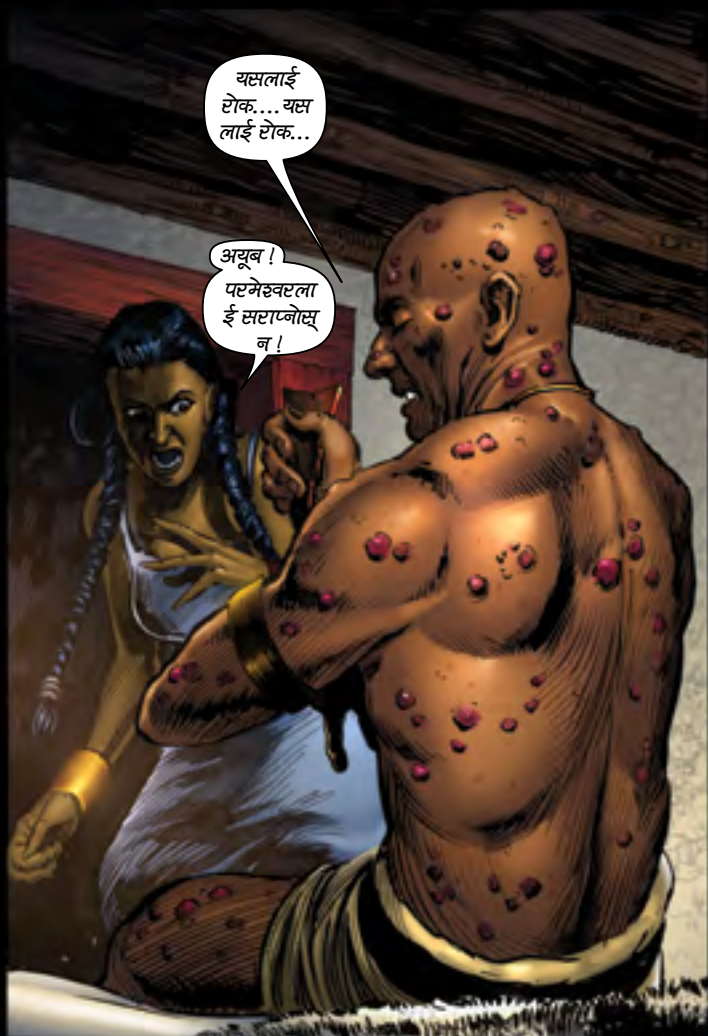
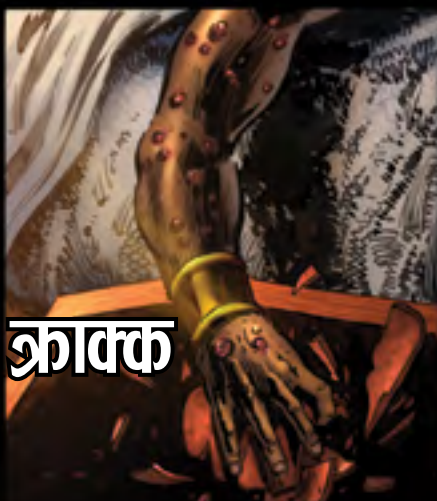
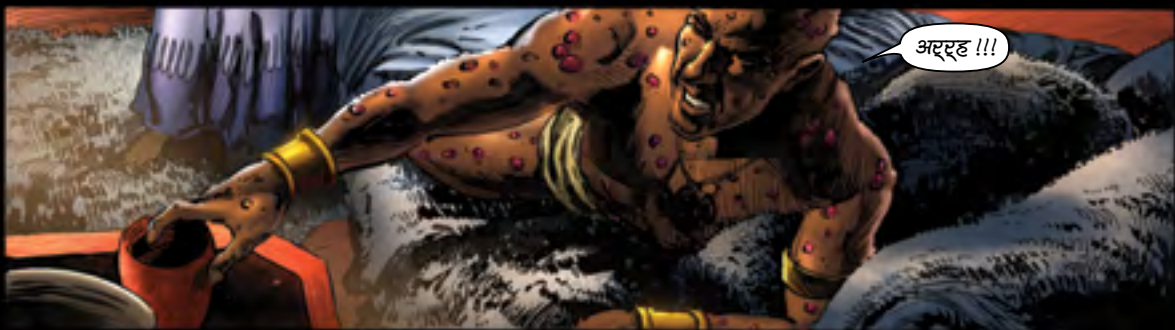
ल, त्यो तै
हातमा छ ।

तैलाई इच्छा
लागेअनुसार गर , त्यो
बाँचुज्जेलसम्म गर ।

नतिजा कतिसम्म
निस्कन्छ, अब हेरौं ।

उहँलाई
सराप्नोस् र
मर्नोस् !!!

यत्रो वर्षसम्म हामीले
परमेश्वरबाट असल थोक
पायौं तर खराब चाहिँ
हामीले ग्रहण नगर्ने ?
यस्तो मूर्ख कुरा
अरुबाट म आशा
गर्नसक्छु तर
तिमीबाट होइन !

अब मैले उहँलाई
पनि गुमाउँ....

उनी त्यहाँ
छब् !!!

त्यहाँ !!!

तपाईं पक्का
हुनुहुन्छ ? उनी
त... मानव जस्तो
पनि देखिंदैन त !

अयूब, हामीले यो
कुरा सुन्नेबित्तिकै
हामी आइहाल्छौ !

पहिले त तपाईंले
आफ्ना छोराछोरीहरूलाई
गुमाउनुभयो अनि सबै
कुरा पनि !

अहिले
यो !!!

ओहो, अयूब....
मलाई युकदम दुःख
लाग्यो !!!

परम्परा अनुसार,
हामी पनि तपाईं सिते
विलाप गर्छौ !

धन्यवाद...
मित्रहरू...

उनका साथीहल मौन भएर उनीसँग
सात दिनसम्म -

-अनि सात
रातसम्म बसे ।

अनि
अन्त्यमा...

म जन्मिएको
दिनलाई
धिक्काए छ !!!

लिव्यातान भन्ने त्यो भयङ्कर जनावर
गहिरोबाट जोडले उम्रेर सूर्यलाई
सर्लकै निलेपछि सूर्यग्रहण हुन्छ
भनी अन्यजातिहरू भन्छन् !

त्यो लिव्यातानले
म जन्मेको दिनको
ज्योतिलाई पनि
निलेको होस् !

तर त्यो भोकाउनेछ,
किनकि त्यो दिन
अन्धकार होस् भनी
सरापिपुको छ !

तपाईं के भन्दै
हुनुहुन्छ ?

म जन्मेकै
दिनमा मरेको
भए हुन्थ्यो !

मरेकाहरू अनि धनी र
गरीब, असल र खराब
सबैजना अहिले विश्राम
गरिरहेका छन् !

मलाई त कष्ट
मात्र छ...

जब हामी कठिन
समयद्वारा भएर गयौं, तब
तपाईंले हामीलाई
परमेश्वरमा आशा गर्नलाई
उत्साह दिनुभयो ।
के अहिले तपाईं
सित त्यो आशा
हुनुपर्दैन र-षष-

अयूब, हामी यहाँ
आएको धेरै दिन
भैसक्यौ । म पनि
केही भनौं कि ?

-- यदि तपाईं
आफैलाई वास्तवमै
दोषरहित
ठान्नुहुन्छ भने ?

यदि मसित आशा छैन भने,
यसको कारण यही हो कि मसित
अहिले आशा गर्ने शक्ति छैन !

अयूब, परमेश्वरले
निर्दोषहरूलाई दण्ड
दिनुहुन्छ ।

इदि तपाईंले दुष्ट
कुरालाई रोप्नुहुन्छ
भने के को कटनी
गर्नुहुन्छ ?

युलिपज,
मलाई
भन्नुहोस् !

खराबी र
दुःख !!!

यो कष्ट पाउने योग्यको
काम पक्कै तपाईंले
केही गर्नुभएको छ ।

युटा सुत्न
नसकेको रातमा,
मैले युटा दर्शन
देखेको थिएँ...

युटा आत्मा सुस्त चालमा
मकहाँ आयो र मेरो सामु
खडा भएर भन्यो :

के मरणशील
मानिस
परमेश्वरको सामु
धर्म हुन सक्छ ?

सृष्टि गरिएको
मानिस के सृष्टिकर्ता
परमेश्वरको सामु
झुन्छ हुनसक्छ र ?

यदि स्वर्गदूतहरू त
पतित भए भने, मानवजाति
के हो र, जसले घरहरू त
बनाउँछन् तर ती धूलोमा
परिणत भैहाल्छ अनि
जसको झरीरलाई किराले
खाइहाल्छ ।

अब, तपाईंलाई
मेरो वर्षोको अनुभव र
अवलोकनबाट यो
सल्लाह छ ।

परमेश्वरलाई
खोज्नुहोस् !

र खुशी हुनुहोस्
किनकि परमेश्वरले
तपाईंलाई सुधार
गर्न चुन्नुभएको
छ !

म खुशी हुने ?
ने भयो त्यसको
लागि ?

तपाईंलाई सहायता गर्न उहाँले यो
गर्नुभएको हो ! उहाँले तपाईंलाई चोट पार्नु
भएको सक्नुहुन्छ तर त्यो घाउमा पडि
पनि उहाँले बाँधिदिनुहुन्छ !

तपाईंको डरलाग्दो
पापको पश्चाताप
गर्नुहोस् र तपाईं निको
हुनुहुनेछ !

इतिपज, के
म केही कुरा
भन्नसक्छु ?

मेरा छोराछोरीहरू
मरिसके र मेरो झरीर
रोगले पीडित छ !

तर मैले परमेश्वरलाई
कहिल्यै झंका वा इन्कार
गरेको छैन !

यो कष्ट पाउने
योग्यको के गल्ती मैले
गरेको छु, मलाई
देखाइदिनुहोस्, अनि
म चूप लाग्नेछु !

तपाईं सक्नुहुन्न,
सक्नुहुन्छ र ?

युलिपज, मेरो
आँखागा हेर्नुहोस् !

म निर्दोष छु भनेर
भनी भन्दा के मैले
भूँडो बोल्दैछु र,
हेर्नुहोस् !

हे परमेश्वर ! मेरो झरीर
रगत, र माटो र किरा र
पीपले पाकेको छ !

म कष्ट र वेदनामा
कराउँछु ! मेरो प्राणको
तित्ता हेर्नुहोस् !

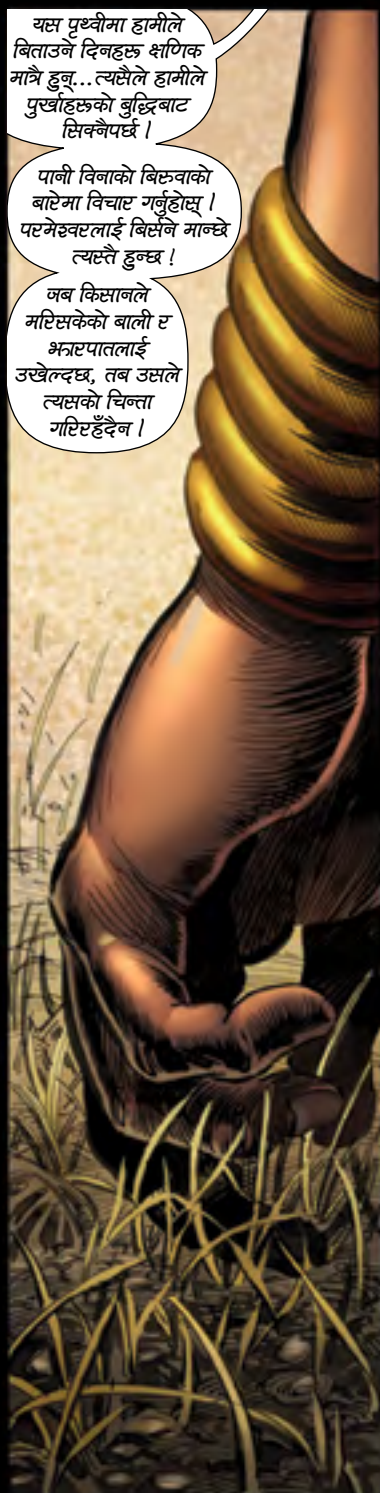
युलिपजले भने भैं के
मैले पाप गरेको छु र ?
मलाई देखाउनुहोस् !

तपाईंले मलाई
देखाउनेबित्तिकै, म
त्यसको लागि पहचानाप
गरिहाल्नेछु !

अहिलेको लागि, म
माटोमा पल्टिरहन
चाहान्छु र मेरो झरीर
यही माटोमा मिलेको
होस्....

अयूब ?

बिल्दाद, यदि म जीवितहरू
मध्येकै सबैभन्दा बुद्ध, सबैभन्दा धर्मी,
सबैभन्दा पवित्र भएको भएपनि मैले
अझै उहाँको कृपाको लागि
याचना गर्नुपर्छो !

उहाँ जस्तो पवित्र
परमेश्वरको सामु जान मेरो
निमित्त बोलादिने एउटा पवित्र
मध्यस्थ कर्ताको खाँचो
मलाई पर्ने थियो !

को छ र ? कोही
पनि छैन !

परमेश्वर, तपाईंकै हातले
मलाई बनाएको हो, त्यसोभए
किन मलाई नष्ट गर्नुहुन्छ ?

किन म जन्मेको
दिनको ज्योति मलाई
देख्न दिनुभएको ?

म अन्धकारमा
बस्नसक्ने हुँदाहुँदै
मेरो जीवनमा यो
अन्धकार किन आउन
दिनुभयो ?

शब्दहरू !
शब्दहरू !
शब्दहरू !

शब्दहरूले क्षमा वा
उद्धार ल्याउँदैनन् !
तपाईं आफूलाई बुद्ध
भन्नुहुन्छ, तपाईं आफूलाई
निर्दोष भन्नुहुन्छ - तर
त्यसो भन्दैमा तपाईं बुद्ध,
निर्दोष भइहाल्ने होइन !

मैले त्यसो
भनिरहेको होइन !

परमेश्वरले छलीहरूलाई
चिन्नुहुन्छ, अरूब ! उहाँले
दुष्ट मानिसहरूको बारेमा
ख्याल राख्नुहुन्छ !

अनि जसरी घोडा
मानिस हुनसक्छन्,
त्यसरी नै मूर्ख पनि
बुद्धिमान हुनसक्छन् !

तपाईं चाहिँ
यिनीहरूमध्ये को
जस्तो हुनुहुन्छ ?

एउटा दुष्ट
मानिस, एउटा
भुट्टो बोल्ने मानिस
वा एउटा मूर्ख ?

अयूब, परचाताप गर्नुहोस् !
तपाईंको हृदयलाई तयार
गर्नुहोस् ! दुष्टतालाई बाहिर
निकालिदिनुहोस् !

तब, तपाईंले आछा
र साहस पाउन
सक्नुहुनेछ !

तर दुष्ट मानिसको
आछा त मर्न लागेको
मानिसले फेर्ने सास
जस्तै मात्रै हो !

तपाईंहरू तीन
जना मरेपछि बुद्धि
खोप्ने जाने ठाउँ
नपाइने भयो, हैन ?

अयूब, यो छेड
हाग्ने समय
होइन...

वाह ! तपाईंले केही बुद्धिका
वचनहरू त ओक्लनु भयो तर
त्यसमा मूर्खता मिसियोको थियो
जुनतपाईंले मप्रति ओक्लनु भयो !

शूलिपज,
संसारलाई
हेर्नुहोस् त !

कहिलेकाहिँ, धर्मी र
सीधा चालका
मानिसहरू भोक भोकै
हुन्छन् र चोरहरूको
चाहिँ उन्नति हुन्छ !

बिल्दद, वृद्धहरूसित
थेरै वर्णको अनुभव हुन्छ र
तिनीहरूले आफ्ना पिताबाट पनि
सिकेका हुन्छन् तर सबै बुद्धि
चाहिँ परमेस्वरबाट आउँछ !

सोफर, परमेस्वरको
लागि बोलेको भैं गरेर
तपाईंले मलाई दोष लगाउँदै
हुनुहुन्छ, तर तपाईंका
वचनहरू भूझा छन् !

भूझो !

खराबीले बनियुका
उपदेशहरू ! माटोले
बनियुका तर्कहरू !

अयूब, हामी त
तपाईंलाई सहायता
गर्न मात्र खोजिरहेका
हौं !

त्यसोभए, छुप
लाग्नुहोस् !

परमेस्वरले जेसुकै
गर्नुभए तापनि म
उहाँलाई भरोसा
गर्छु !

तर परमेस्वर
न्यायी हुनुहुन्छ ! अनि
भलो हुनुहुन्छ ! अनि
धर्मी हुनुहुन्छ ! अनि
मेरो उद्धार पनि उहाँ
नै हुनुहुन्छ !

परमेस्वर पेरेरे
पनि म सोध्छु...

मसित
बोल्नुहोस्, र म
जवाफ दिनेछु !

कि त मलाई बोल्न
दिनुहोस्, कि त मलाई
जवाफ दिनुहोस् !

किनतपाईं आफ्नो
मुहार मदेखि
लुकाउनुहुन्छ ? के
मतपाईंको छुट्टै हुँ र ?

अयूब, तपाईंको
भूट्टो बोल्ने मुखले
नैतपाईंलाई दोषी
उहर्न्याउँछ !

तपाईं
परमेस्वरको भय
मान्नुहुन्न !

मेरो झरीर
र मेरो
अनुहारलाई
हेर्नुहोस्, किनकि
मेरो प्राणले पनि
यस्तै महसूस
गर्छ !

तपाईंले मेरो
चालहरू
गन्नुभएको छ...

तपाईंले मेरो पाप
ढाक्नुभएको छ...

तपाईंले मलाई झुटा
झरीर दिनुभयो, तपाईंले
मलाई झुटा प्राण
दिनुभयो....

तर मेरो झरीरमा
पीडाबाहेक अरु केही छैन ।
मेरो प्राणमा कष्टबाहेक
अरु केही छैन ।

परमेस्वर,
तपाईं किन मौन
हुनुहुन्छ ?

अनि किनतपाईं मेरो
साथीहरूलाई बोल्न
दिनुहुन्छ ?

मेरो झरीर र मेरो
आत्मा तोडिएको छ ।
तापनि मेरो अभै
गिल्ला गर्छन् ।

मसँग बाँड्न मेरो
साथीहरूसित बुद्धि
छैन, छ छैन त केवल
दोषारोपण र
अन्धकार मात्रै !

तपाईंहरू यसरी मलाई दोष लगाउनुहुन्छ, आँसुले भरिपुका मेरा आँखाहरूमा हेर्नेछु र मेरो पीडाले भरिपुका अनुहारलाई हेर्नेछु !!

जवान अवस्थामा नै दुष्टहरू मर्दछन् भनी तपाईंहरू भन्नुहुन्छ ! त्यो साँचो होइन !

धनी र अधमी दुवैका लागि पानी पर्दछ !

म किन भनेर बुझिदैन... परमेश्वर मात्रै जान्नुहुन्छ ! उहाँका मार्गहरू कसैले बुझ्न सक्तैनन् !

परमेश्वरले तपाईंलाई पवित्रताको निमित्त दण्ड दिइरहनु भएको छैन ।

दुष्ट मानिसहरूले मरणशील मानिसहरूदेखि आफ्नो पाप लुकाउँछन्, तर तपाईंले परमेश्वरदेखि लुकाउन सक्नुहुन्न !

तर यतिपनि, मैले परमेश्वरको हृदयलाई जान्न खोजिरहेको छु ।

अनि तपाईंले भने भैं, परमेश्वरले मेरो हृदय जान्नुहुन्छ ?

म रोट्टीद्वारा भन्दा बलु उहाँको मुखबाट निस्किएको हरेक वचनद्वारा बाँच्न चाहन्छु भनी उहाँ जान्नुहुन्छ...

तर म अहिले ती कुनै पनि वचनहरू सुन्दैन !

मानिसहरू चोर्दछन् र
नाश पार्ने काम गर्दछन् ।
गरिबहरू भोका र नाझा
हुन्छन् ।

तिनीहरूसँग तुलना
गर्दा म दुष्ट छैन,
परमेश्वरसित तुलना गर्दा
चाहिँ म दुष्ट नै छु ।

यदि मसित
परमेश्वरको शक्ति
भएको भए, म त्यो
दुष्टता हटाउने थिएँ ।

तर परमेश्वरले
हटाउनुहुन्न, किन ?

मानिसले मानिसको
हत्या गर्छन् । पुरुष
र स्त्री व्यभिचार
गर्छन् ।

अन्धकारको पर्दामुनि
दुष्ट मानिसहरू दुष्ट
काम गर्दछन् ।

उहाँले हटाउनुहुन्न,
यसमा सायद म खुशी नै
हुनुपर्छ किनभने म पनि
मेटाइने थिएँ ।

अयूब, के तपाईँ
आफ्नै कुरा
सुनिरहनुभएको छ ?

के मैले कुनै असत्य
कुरा भनेको छु र ?

होइन, भन्नुभएको छैन ।
परमेश्वर शक्तिशाली,
पवित्र र शुद्ध हुनुहुन्छ ।

तर
मानिस ?

तपाईँ परमेश्वरको
दृष्टिकोणमा कीरा
मात्र हुनुहुन्छ,
अयूब.....

कर्तो अचम्म,
बिन्दद !

मानिस झुटा कीरा
मात्र हो, अयूब !

तपाईंले मेरो
आत्मालाई साँच्चै
उठाइदिनुभयो !

मलाई भन्नुहोस्, तपाईंले
यी सबै बुद्धिहरू कहाँबाट
प्राप्त गर्नुभयो ?

अरूब, मैले अरू
बुद्धिमान मानिसहरूबाट
ने कुरा सिक्ने, त्यही कुरा
मात्र तपाईंलाई भन्दैछु !

उ, "अरू
बुद्धिमान
मानिसहरूबाट
यो", मैले बुझें !

मैले बोलेका हरेक वचनले
चोट पुऱ्याउँछ, त्यसैले म
हरेक वचनलाई विचार
गरेर मात्र बोल्छु...

मसित सत्यको
लागि मात्र समय
छ !

पृथ्वीबाट गहिरो
समुद्रसम्म र
त्यहाँबाट आकाश
मण्डल सम्म--

--ती सबै परमेश्वरले
बनाउनु भएको हो । अनि यी
त उहाँले के गर्न सक्नुहुन्छ
भन्ने कुराको पुऱ्याउ संकेत
मात्र हो !

परमेश्वरले मेरो
प्राणमा भएको तीतोपना
बाहेक अरू सबै कुरा
लाग्नुभएको छ ।

उहाँले मसँग
बोल्नुभएको छैन, तर
उहाँका विलुद्ध मतपाईंले
जस्तो बोल्नेछैन !

राजाहरू खानी खन्छन्,
मानिसहरू सम्पत्ति चोर्ने
हत्या गर्दछन्, सीधा
चालकाहरू जीविकोपार्जन
गर्न काम गर्छन्...

तिनीहरूले खोज्ने
गाडधनहरू सुन,
चाँदी र गरगहनाहरू
हुन् अनि तिनीहरूले
माटोबाट खनेर ती
निकान्दछन् !

सुन ए चाँदी
किन्न
सकिन्छ ।

सुन ए चाँदी
भेटाउन
सकिन्छ ।

सुन ए चाँदी दिन
ए लिन सकिन्छ ।

तर सुन ए
चाँदी त्यस्तो
धन हो जसलाई
चोर्न सकिन्छ !

यस्तो धन जुन
हराउन सक्छ !

यस्तो धन जुन
अन्यमा चिप्लेर
जानसक्छ ।

तर सबैभन्दा
ठूलो धन यस्तो
हुँदैन...

त्यसो भए
सबैभन्दा ठूलो
धन के हो त ?

बुद्धि !

पिता पुर्खाहरूका
अनुभव वा
अवलोकनहरूबाट
सिकिएको ज्ञान मात्रै
होइन !

अनि बुद्धि चाहिँ
कहाँबाट आउँछु ?

ती पुराना दिनहरूको म
कति तिर्सना गर्छु, जुनबेला
म परमेश्वरको निकटताको
अनुभव गर्थे !

ती दिनहरूमा जति म
अन्धकार भएर हिँड्दथेँ,
उति नै उहाँको ज्योतिमा
पनि सन्तान गर्थे !

“परमप्रभुको भय
मान्नु बुद्धि हो, दुष्ट
कुराबाट अलग रहनु
बुद्धि हो ।”

बुद्धिले जीवनलाई
बुझ्न खोज्दछ र
परमेश्वरले हामीबाट
चाहानुभएको पनि यही
नै हो !

जवान मानिसहरू र
वृद्धहरू मलाई आदर गर्थे जब
म सहरमा तिनीहरू सँगसँगै
आफ्नो आसनमा बस्थे ।

तपाईंहरूले त मेरो कुरा
सुन्नुभएन तर राजकुमारहरू
र बुढाप्रधानहरूले मैले
बोलेका कुरा सुन्थे ।

किन ?

किनकि म आशिषित
थिएँ, र मैले आफूले
पाएका आशिषहरू
खाँचोमा परेकाहरूलाई
बाँडे ।

मैले थियोमिचोमा
परेकाहरूलाई रक्षा
गर्ते ।

विलाप
गर्नेहरूलाई मैले
सान्त्वना दिउँ ।

मैले लङ्गडो र
अन्धालाई
सहायता गर्ते ।

म युउटा
राजा जस्तै
थिएँ !

अहिले...

मलाई मेरा
कुक्कुरहरूमध्ये युउटा
सरह पनि व्यवहार
गर्दैन !

परमेश्वरले अब
मलाई आशिष
दिनुहुन्छ !

म असल कुराको
खोजी गर्छु तर
खराबी भेटाउँछु !

म ज्योतिको खोजी
गर्छु तर अन्धकार
भेटाउँछु

म सहायताको लागि
पुकारा गर्छु तर कसैले
उत्तर दिँदैनन्...

मैले अर्काकी
पत्नीलाई कुट्टिने
नहेरी आफ्नै पत्नीप्रति
विश्वासयोग्य रहेको छु !

म सधैं सत्य
बोल्छु !

मैले खाँचोमा
परेकाहरूलाई सहायता
गरेको छु !

तपाईंले बाहेक
कसैले दिँदैनन् !

युक्पल्ट, धेरै पहिले
होइन, म वीणा बजाउँथे र
मानिसहरू मसँगै नाच्दथे !

अहिले भने, म
विलापको गीत गाउँछु तर
तपाईंहरू चाहिँ मेरा
पापहरूको गन्ती गर्न
खोज्नुहुन्छ !

किनभने त्यही
कुराले मात्रै स्पष्ट
पार्दछ कि...

होइन !!!

शत्रुको दुर्भाग्यमा म
कहिल्यै आनन्दित
भएको छैन !

तपाईंहरूले मलाई विहवास
नगर्ने सक्नुहुन्छ, तर
तपाईंहरू न्यायकर्ता होइन,
परमेश्वर हुनुहुन्छ !

यदि तपाईंहरूले मेरो
विषयमा भन्नुभएको कुनै
कुरा सत्य रहेछ भने किन
परमेश्वरको न्याय पहिल्यै
म माथि परेन त ?

मैले यस्तो कुरा
कहिल्यै देखेको
थिइनँ तर --

हामीले अघि भनेभौं,
हामीले परमेश्वरको
चालहरूको बारेमा
कसरी थाहा पाउन
सक्छौं त ?

तपाईंले सजाय
पाइरहनुभएको छ,
त्यसैले यहाँ पुग्दै
प्रश्न चाहिँ के हुनुपर्छ
भने --

रोक्नुहोस् !!!

मेरा मित्रहरू... म
तपाईंहरू सबैभन्दा
कान्छो छु, त्यसैले मैले
मुख खोलिनँ ।
तपाईंहरूसँग भएको पाको
बुद्धि मसित त छैन ।
तर, मेरो
विचारमा त्यो सधैं
साँचो हुँदैन !

एलिह, हामीले
तपाईंले भन्दा बढी
संसारको अनुभव
गरिसकेका छौं...

तर तपाईंहरूले आफ्नो
बुद्धि र अनुभवलाई
अयुबसित बहस गर्न पो
प्रयोग गर्नुभयो त --

-- र अबै पनि
तपाईंहरूले उसलाई
गलत साबित गर्न
सक्नुभएको छैन !

तपाईंहरूले त उसका केही गुप्त
पापहरूका लागि मात्र उहाँलाई
दोष लगाई रहनुभएको छ !

धन्यवाद,
एलिह...

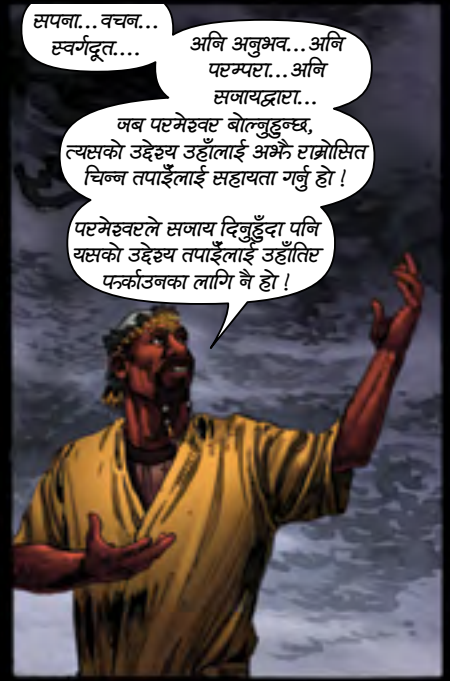
यति चाँडै मलाई
धन्यवाद
नदिनुहोस्, अयूब !

मसित पनि तपाईंलाई
भन्ने केही कुराहरू छन् !

परमेश्वरले तपाईंको
प्रार्थनाको उत्तर दिनुभएन
वा उहाँले स्पष्टिकरण
दिनुभएन भनी तपाईंले
गन्गन् गन्गयो ।

तए परमेश्वरले
बोल्नुहुन्छ, तपाईंले
चाहे बमोणिम वा
आज्ञा गरेबमोणिम त
होइन !

सपना... वचन...
स्वर्गदूत....

अनि अनुभव... अनि
परम्परा... अनि
समायद्वारा...

जब परमेश्वर बोल्नुहुन्छ,
त्यसको उद्देश्य उहाँलाई अर्भे राम्रोसित
चिन्न तपाईंलाई सहायता गर्नु हो !

परमेश्वरले समाय दिनुहुँदा पनि
त्यसको उद्देश्य तपाईंलाई उहाँले
पर्काउनका लागि नै हो !

हामीले भोगेको
दुःखभन्दा बढी
कष्ट भोग्न हामी
लायक छौं !

उहाँले भे गर्नुहुन्छ, त्यो
यसकारण गर्नुहुन्छ
ताकि हामी अन्धकारबाट
व्योतिर्तर्प पर्नसक्ौं ।

यसिद्ध, म निर्दोष छु तए
परमेश्वरले मलाई बोल्ने
मौका दिनुहुन्न ! अनि
उहाँलाई सोधेको बेलामा पनि
उहाँले उत्तर दिनुहुन्न !

उहाँले तपाईंलाई कुनै
कुरा पनि इन्कार
गरिरहनुभएको छैन !

परमेश्वरले गलत
बहसहरूलाई
सुन्नुहुन्न...

--अहङ्कामा
बोल्नेहरूलाई उहाँले
प्रत्युत्तर दिनुहुन्न --

--तब तपाईं प्रतीक्षा
गरिगर्दि थाक्नुभयो भन्दैमा
उहाँले किन तपाईंलाई
उत्तर दिने ?

परमेश्वरले
मानिसहरूलाई यातना
दिनुहुन्छ !

उहाँ यस्ता शिक्षक हुनुहुन्छ,
आनि कस्तो शिक्षक, किनभने
उहाँ आफैले सिर्जना गर्नुभएको
व्यवस्था उहाँ हामीलाई
सिकाउनुहुन्छ !

विश्व ब्रम्हाण्डले
नै उहाँलाई जवाफ
दिन्छ !

मेघ गर्जनलाई उहाँको
आवाजसँग तुलना गर्न
सकिँदैन !

उहाँले हिउँ र
पानीलाई कहिले
पहुँपर्छ भनेर
भन्नुहुन्छ !

हावालाई उहाँको
साससित तुलना
गर्न सकिँदैन !

र पनि उहाँ
चुपचाप बस्नुहुन्छ
भनेर तपाईं
भन्नुहुन्छ ?

उहाँ यहाँ
हुनुहुन्छ, अरूब ! बोल्नुहुन्छ !

कोही कोहीसँग तुलना गर्दा
म मूर्ख छु, तर तपाईंहरू
जस्तै बोल्नमा चाहिँ म
त्यत्ति मूर्ख छैन !

परमेश्वर शक्ति,
न्याय र धार्मिकतामा
महान् हुनुहुन्छ !

उहाँको भय
मान्नु ठीक
हो !

यस्तो किसिमको हुसी
बतासलाई पनि आत्मा
गर्नसक्ने व्यक्तिको सामु
निहुनु ठीक कुरा हो !

हो....

अयूब ?

ज्यू,
प्रभु ?

अयूब....

तँ यसरी बोल्छस्
मानौ तँ सबै कुरा
बुझ्छस् !

तर तेरो वचनमा
मेरो बुद्धिको कमी
छ !

म त उनीहरूको
मूर्खताको प्रत्युत्तर
दिइरहेको थिएँ..

अयूब !!!

म तँ सँग
बोलिरहेको छु !

तिनीहरूसित
होइन !

ज्यू,
प्रभु !

तेरो निमित्त मसँग केही
प्रश्नहरू छन् र तैले
त्यसको जवाफ दिएको
म चाहन्छु !

ज्यू, म दिनेछु...
प्रश्न !
म कोछिप
गर्नेछु !

जब मैले पृथ्वी बनाउँ र
त्यसलाई बादलले ढाकेँ र
ताराहरूलाई ज्योति दिएर
गीत गाउन लगाउँ--

--के तँ त्यहाँ
थिइस् ?

त्यो कसरी भयो
भनेर के तँ वर्णन
गर्न सक्छस् ?

के तैले संसारलाई
कहिल्यै माटोबाट
बनाएको छस् र
ज्योतिलाई अन्धकारबाट
अलग गरेको छस् ?

के तँ समुद्रको
गहिराई हुँदा हिँडुल
गरेको छस् ?

के तैले आकाशमण्डलमा
चम्किने ताराहरूलाई ती
कहाँ कहाँ रहनुपर्छ भनेर
तिनीहरूको निर्धारण
गर्नसक्छस् ?

के तेरो हातबाट
जवान सिंहको भोक
झान्ति हुन्छ ?

मुगले बच्चा
जन्माएको के तैले
देखेको छस् ?

चराहरुले नयाँ बच्चा
कोरन्दाको आवाज तैले
सुनेको छस् ?

के तैले
घोडालाई
त्यसको शक्ति
दिएको होस् ?

बाज कसरी
उड्छ, के तै
जान्दछस् ?

अरूब, मलाई जवाफ
देऊ ! सबै कुराहरु
कसरी हुनुपर्छ भनेर
के तैले मलाई भन्नुपर्ने
हो ?

म.. मसित
कुनै उत्तर
छैन ।

त्यसो भए यी
प्रश्नहरुको उत्तर
देऊ ।

पन्नाम जस्तै
शक्तिशाली मांछपेछी र
हड्डी भएको त्यो
बेहेमोथ !

संसारमा त्यो
जस्तो कोही छैन !

कसैले त्यसलाई
चुनौति
दिनसत्तैन !

के मेरो जस्तो
तेरो शक्ति छ ?

के तँ
दुष्टमाथि विनाश
ल्याउनसक्छस् ?

लिब्ज्यातानको
बारेमा नि ?!

त्यसलाई बल्छी
हानेर पक्रने
कोखिछ गर् त !

त्यसलाई समातेर त्यसको
मालिक नै भए जस्तै गरी
के त त्यसलाई तेरो कानमा
फुस्फुसाउने तुल्याउन
सकन्छ ?

हतियार भैँ छाला !
चट्टान जस्तै छाती !

मैले नै ती सबै प्राणीहरूको
सृष्टि गरेको हुँ र कोही
तिनीहरूको विरुद्धमा खडा
हुनसक्तैन !

त्यसोभए मेरो
विरुद्धमा को खडा
हुनसक्छ र ?

अब, मैले ब्रम्हाण्ड
सृष्टि गरें । मैले नै
पृथ्वीलाई आकार
दिएँ ।

मैले पृथ्वीलाई ठूला
साना सबै जीवित
प्राणीले भरिभराउ गरें ।

मैले तँलाई
सृष्टि गरें ।

मलाई
भरोसा गर ।

तपाईंले सबै कुरा
गर्नसक्नु हुन्छ
भनी म जान्दछु ।

मानिसको समझ र
शक्तिले नभ्याउने तपाईंका
योजनाहरू घर भनी म
जान्दछु ।

तपाईंको जस्तो बुद्धि,
समझ र धार्मिकता
कोसित छ भनेर तपाईंले
सोध्नुभयो ।

तपाईंलाई पूर्ण रूपले
नचिनी तपाईंको बारेमा
पूर्वानुमान मात्र लगाउने
को थियो ?

म ने थिएँ
मलाई क्षमा
गरिदिनुहोस् ।

तपाईंले सोध्नुभएका
प्रश्नहरूको मसित कुनै उत्तर
छैन, तपाईंले मात्रै तिनीहरूको
उत्तरहरू जान्नुहुन्छ ।

तपाईंका बारेमा जे सुनेको
थिएँ त्यसको कारणले
अहिलेसम्म म तपाईंको
श्रद्धायुक्त भयमा बसेको थिएँ ।

अहिले मैले तपाईंलाई आफ्नै
आँखाले देखेको छु र मेरो
आफ्नै कानले तपाईंको कुरा
सुनेको छु.....

मलाई क्षमा
गर्नुहोस् !

म सँग तपाईंको जस्तो
बुद्धि छैन, तर म तपाईंको
बुद्धिलाई भरोसा
गर्नसक्छु !

मेरा आँखाहरूले मलाई
मभित्र हेरेरहेका थिए, अब
म मेरा आँखाहरूलाई तपाईं
तिर फर्काउँछु !

म तँ सँग रिसाएको
छैन, अयूब ।

तँ सँग मेरो निम्ति र
मेरो बारेमा प्रश्नहरू थिए
तर तँले मेरो विरुद्धमा
कहिल्यै बोलिनस् ।

म तँलाई दास भनेर
बोलाउँछु, म तँलाई मेरो
साथी भनेर बोलाउँछु ।

तिमीहरू तीन
जनाको
बारेमा....

अयूबले मलाई रिस
उठाएकोले उसलाई
सुधानं मैले उसित
बोलेको होइन ।

तिमीहरूले
चाहिँ त्यसो
गरेका हो ।

मेरो शक्ति र न्यायको
बारेमा तिमीहरूले
बोल्थौ तर मेरो
अधिकार र कृपालाई
बेवास्ता गर्नुहो !

तिमीहरूले अयूबलाई
भूडो, कपटी, पापी
भन्थौ र मैले त्यसलाई
सजाय दिइरहेको हो
भन्थौ !

अयूबले भैं मेरो
बारेमा तिमीहरूले
ठीकसँग बोलेनौ ।

तिमीहरूले मलाई
होगबलिको रूपमा
सातवटा साँढेहरू र
सातवटा भेडाहरू
चढाओ ।

तिमीहरूको पक्षमा अयूबले
गरिदिएको प्रार्थना म ग्रहण
गर्नेछु र तिमीहरू जुन
सजाय पाउनुपर्ने थियो, त्यो
म तिमीहरूलाई दिनेछैन ।

परचाताप गर ।

अयूबका साथीहरूले परमप्रभुले
तिनीहरूलाई भन्नुभए बमोजिम गरे ।

ए अयूबले पनि परमप्रभुले
उनलाई भन्नुभए बमोजिम गरे ।

प्रभु, मेरा साथीहरू
यो भेटी लियरतपाईंको
सामु आएका छन् !

तिनीहरूले आफ्ना
पापहरू स्वीकारेर
पश्चाताप गरेका छन् !

तपाईंका विरुद्धमा
तिनीहरूले गरेका पापहरूको
बदलामा तिनीहरूले यो
बलिदान चढाएका छन् !

ए परमप्रभुले प्रतिज्ञा
गर्नुभएँ उहाँले गर्नुभयो ।

यी सबै कुराहरू
किन भए भनेर
तपाईंले कहिले
जान्नुहुनेछ र ?

के यो तपाईंलाई
पाठ सिकाउनको
निमित्त थियो ?

हामीलाई पाठ
सिकाउनको निमित्त
यो हो कि ?

वा हामी पछि
आउने पुस्ताका
निमित्त ?

सायद ती सबै
कारणहरूका
निमित्त होला...

...तए अझ कति
कुराहरू हाम्रो समझ
भन्दा बाहिर छन् !

ती सबै समयमा, परमेश्वरको
सामु तपाईंको पक्षमा भएर कोही
खडा भएका हुन् भनेर तपाईंले
बिन्ती गर्नुभएको थियो ।

तए हामीले तपाईंलाई
निराश तुल्यायौं र अहिले
तपाईं चाहिँ हाम्रो पक्षमा
खडा हुनुहुन्छ !

परमप्रभुको
आशिष तपाईं
माथि रहेको
होस्, मित्र ।

तपाईंलाई मेरा
मित्रको रूपमा पाउँदा
म गौरवान्वित छु ।

हामीले तपाईंलाई
यत्रो भनिसत्तन पनि
तपाईं किन हामीलाई
घृणा गर्नुहुन्छ ?

किनभने परमेश्वरले
हामीलाई घृणा गर्नुहुन्छ,
हामीले उहाँलाई गरेका कतिपय
व्यवहारहरू पछि पनि !

यदि किन भन्ने कुराको सबै
कारणहरू हामीलाई थाहा
पाएको भए, हामी ती कुराहरू
बुझ्न सक्षम हुनेथियौं भन्ने
कुरामा मलाई झड्का लाग्छ ।

तर हाम्रो निमित्त
परमेश्वरको शक्ति,
धार्मिकता र प्रेमको बारेमा
म झड्का गर्दिनँ ।

परमेश्वरले अयूबको बाँकी
जीवनलाई पहिलेको भन्दा बढी
आशिष दिनुभयो ।

चाँडै उनका पहिलेका भन्दा बढी धेरै
भेडा, ऊँट, गोरु र गधाहरू भए र
थप दल घेराघेरीहरू पनि भए ।

र उनले धेरै पुस्ताहरूसम्म
आफ्ना सन्तानहरू देखे ।

र उनी पूरा
उमेर पुगेर
वृद्ध भई मरे ।